

Tillæg til kapitel 19 – Rådgiveransvar

Ny bekendtgørelse om god skik for boligkredit

Pr. 30. december 2023 er en ny bekendtgørelse om god skik for boligkredit trådt i kraft (bekendtgørelse nr. 1514 af 6. december 2023).

Den nye bekendtgørelse indeholder ingen betydelige ændringer. Dog er den hidtidige bestemmelse (§ 32), der pålagde en boligkreditgiver at udvise rimelig tilbageholdenhed med at indlede en tvangsauktion udgået.

Forpligtelsen gælder dog fortsat, idet kreditaftaleloven er blevet ændret. Med ikrafttræden samme dato, dvs. den 30. december 2023 er indsat en ny bestemmelse i kreditaftaleloven (§ 29 a), som pålægger kreditgiver at have passende politikker og procedurer, der sikrer, at der udvises rimelig tilbageholdenhed, inden der indledes en fyldestgørelsesprocedure.

Bekendtgørelse om risikomærkning af investeringsprodukter blevet ophævet

Pr. 1. januar 2023 er bekendtgørelse om risikomærkning af investeringsprodukter blevet ophævet.

Dette tillæg beskriver de ændringer til bogens kapitel 19, afsnit 5, som er en konsekvens af bekendtgørelsens ophævelse.

Risikomærkning af investeringsprodukter gælder ikke længere

De finansielle virksomheder har ikke længere en forpligtelse til at oplyse risikomærkningen af det investeringsprodukt, som kunden ønsker at investere i.

Bogens beskrivelse af risikomærkningsordningen på side 541 samt figur 19.1 øverst på side 542 er derfor ikke relevant og udgår.

Kompetencekrav til investeringsrådgivere og ansatte, som giver information om investeringsprodukter afhænger af, om investeringsproduktet er komplekst eller ej

Som en konsekvens af at bekendtgørelse om risikomærkning af investeringsprodukter blevet ophævet, er bekendtgørelse om kompetencekrav til ansatte, der yder investeringsrådgivning og formidler information om visse investeringsprodukter også blevet ændret.

Tidligere var kompetencekravene til investeringsrådgiverne afhængig af investeringsproduktets risikomarkering (beskrevet på side 548 i bogen). Fremadrettet vil kravene til investeringsrådgivernes kompetencer være bundet op på, om investeringsproduktet er komplekst eller ej. Der er ingen indholdsmæssige ændringer af reglerne i øvrigt.

Ved bekendtgørelse nr. 1037 af 15. juni 2022 kræves det således, at ansatte, der skal rådgive om investeringsprodukter, der **ikke er komplekse**, skal gennemgå et særligt uddannelsesforløb. Det samme gælder for ansatte, der skal give information om investeringsprodukter.

Ansatte, der på den anden side yder investeringsrådgivning om **komplekse produkter** skal bestå en prøve, inden de begynder at yde rådgivning.

Definitionen af ikke-komplekse investeringsprodukter findes i investorbekendtgørelsens § 14, nr. 1, litra a-f.

Ikke-komplekse investeringsprodukter omfatter blandt andet aktier, som er optaget til handel på et reguleret marked, pengemarkedsinstrumenter (fx statsobligationer), gældsinstrumenter, som er optaget til handel på et reguleret marked (fx virksomhedsobligationer), investeringsforeninger og strukturerede indlån, som ikke har en afkaststruktur, som er vanskelig for en kunde at forstå.

Rådgivningspligt om indlånsrenter

I bogens kapitel 19, afsnit 4.1, side 534 er omtalt, hvordan god skik bekendtgørelsens rådgivningsbegreb skal forstås.

Blandt andet fremgår det, at et pengeinstitut jf. § 8, stk. 2 har pligt til – **af egen drift** - at rådgive kunden, når ”**omstændighederne tilsiger det**”.

Den 12. december 2023 offentliggjorde Finanstilsynet en rapport¹ på deres hjemmeside, hvor tilsynet beskrev deres undersøgelse af, hvordan pengeinstitutter rådgiver deres kunder om indlånsrenter.

Finanstilsynet identificerede på baggrund af undersøgelsen tre situationer, hvor tilsynet mente, pengeinstitutterne jf. **§ 8, stk. 2 i god skik bekendtgørelsen** er forpligtede til **af egen drift** at rådgive kunderne om muligheden for en bedre forretning af deres indestående:

1. Hvis pengeinstituttet konkret behandler en kundes økonomi. Det kunne fx i forbindelse med rådgivning om investering- og pension, boligfinansiering mv.
2. Hvis pengeinstituttet i øvrigt er i kontakt med en kunde, og rådgiveren har adgang til oplysninger om kundens økonomi. Det kunne fx være den situation, at kunden kontakter instituttet for at få hjælp til en almindelig transaktion. Her skal instituttet yde rådgivning om bedre forrentning, hvis det i denne kontakt er tydeligt for instituttet, at kunden har et indestående, som bør placeres mere hensigtsmæssigt, f.eks. fordi kundens kontooverblik automatisk bliver vist på rådgiverens computerskærm under et opkald med kunden.
3. Hvis pengeinstituttet markedsfører sig med en særlig type rådgivningskoncept og/eller -politik. Forventningen er, at pengeinstituttet – som en del af rådgivningskonceptet - selv rækker ud til kunden, også når der er mere generelle ændringer, f.eks. i samfundsøkonomien, som kan have indflydelse på kundens økonomi, for aktivt at yde en rådgivning om indlånsrenter.

Finanstilsynet vil opdatere god skik vejledningen, så ovennævnte forpligtelse til at rådgive om indlånsrenter fremgår direkte.

---

¹ Finanstilsynets notat af 3. december 2023 med titlen ”Finanstilsynets undersøgelse af pengeinstitutternes overholdelse af rådgivningsforpligtelsen i relation til indlånsrenter”.